

Zeniškega župnika, gostoljubnega Fra Duiča, kojega vrlega in milega očeta frančiškana pred svojim slovesom iz Bosne videti bilo mi je jako ljubo in drago. Bratski in prijateljski smo se pozdravili na „sretnu put in sretno zdravje“. Zabil tudi nisem slednjekrat obiskati v Latinluku dobrosrčne matere Angele Baljič ter drugih ljubih mi prijateljev v Sarajevu in po Sarajevskem polji.

Na prelepi god sv. Neže prijahala je ob 8. uri zjutra iz Sarajeva do naše bolenišnice prva eskadrona konjenikov, s katero je bilo meni odločeno v Konjico potovati. Nje poveljnik g. stotnik Jurg takoj ukaže, da se mi dva konjiča priženeta, eden za nošo potne robe, drugi za jahanje do prve postaje — do Tarčina. Rečeš, kar hočeš, pa storilo se mi je milo pri sreči, ko se jamem poslavljati od gospodov, ki so delili z menom okolo 8 mesecev vse nadloge in težave. Sanitetni vojaki, bolniki in ranjeniki stali so pri oknih na piketi, ko rečem srečno! celemu sanitetnemu oddelku, ki mi ne bode tako lahko zginil iz radostnega spomina.

Jahaje po krasnem Sarajevskem polji proti selu Blažuj metal sem še zvedavo svoje oči nazaj na Sarajevo, to skrivnostno bosansko Meko, v Dolac, kder so mi ostali milosrčni, nepokvarjeni krščanski Bošnjaki, na Srakino selo, kder sem se o svojem času veselil z veselimi in žalostil z žalostnimi, na Stup, kder sem prvokrat gledal in občudoval v društvu sarajevskega župnika bosanske svatove, na prijazno lldžo, o kojih žveplenih toplicah sem se zdravo skopal in na tamošnjem srb-skem pokopališču našel novo gomilo nesrečnega mladeniča Bista, ki je bil neki lep ko žarko solnce, raven ko smreka na Igumanu in krepek ko Busovačko železo, kateri pa je bil kratko pred dohodom avstrijske vojske od turčinov zavratno vmorjen; na dalje sem se oziral otožno na Vrhbosno, na ta za bosansko cerkveno zgodovino toli pomenljivi kraj; na Vrelo Bosne, kder izvira izpod lesovitega Igumana bladna Bosna, ktere tek sem zamogel opazovati od zibelje do groba pri Brodu v Savo; na Blažuj, kder sem pri dohodu v Sarajevo prespal grenko in sladko noč v razdrapani koči, katera se mi je pa danes pri odhodu lepa in veselo-mična dozdevala. Še enkratni in poslednji pogled tje doli po dični in divni dolini Sarajevski in hribi Blažujski so mi zakrili čarobno panoramo, katere se ti oko težko nasiti. Ne daleč od Blažuja pri vasi Dragi krenili smo raz ceste Brod-Sarajevske na levo stran po stezi Blažuj-Konjica-Mostar-Metkovič. S prva bila je pot še koj lepa in gladka; vsaj so jo skrbno nasipavali in nadelovali vojaki prvega Franc-Jozefovega in drugega prince Rudolfovega genie-polka. Na posameznih krajih pak je bila neizrečeno grda, blatna, zvožena z debelimi in oglastimi kamni nastlana, da so konji le s trudom in nevoljo preko tega ostrega pečevja štopotali. Tu in tam pa je bila tako ledena in polzka, da so ubogi konjički kakor

hruške z dreves kapali na zmrznena tla. Vzdignili so vranca in že je pal belec; a ko se je ta srečno na noge skobacal, zvrnil se je za cesto suhomedli čogat, da je moral dalje potovanje ostaviti in zapuščen v samoti boljšega vremena čakati. Razun vasice Malotine nismo zadeli na obilo hiš in bajtic. Semtrtje podaja edna kočica celemu okraju ime in še sosednemu griču, studencu in memo tekoči rečici. V selu Gradci zalagali so žilavi Bošnjaki nenasičljivim zobom jeklene žage borovo in gabrovo hrano. To je bila prva žaga, ki me je srečala na potovanju po Bosni. Ura, katero je velemodri Božji umetnik tje gor na firmament obesil, da bi vsak iz vsakega kota na-njo pogledati mogel, kazala je proti poludnevju, ko prikrešemo do hana ali gostilnice Hadžiči, kder je prodajala uboga krščanska družina vodeno kavo, slabo pečen kruh in še slabše žganje. Tukaj je stala visoka kopica smrekovih in hrastovih desek, katere so morali vojaki praznim konjem naložiti, da je ponesó v Tarčin za stavljenje toli potrebnih barak ali lesenih bajt. (Dalje prih.)

Smešnica 6. Kmetica je šla financeru pravit, da bo tropine žgala. Financer jo vpraša, koliko? Ona mu odgovori: En polovnjak na karto, enega pa bomo „švercali“, pa tega nikomur drugemu ne povem kakor samo Vam gospod! ker se na Vas zanesem, da ne bode te nikomur povedali.

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) so štajerskemu učiteljskemu zavodu v podpiranje učiteljskih sirot in udov darovali 100 fl.

(*Novo železniško stacijo*) odpre južna železnica v Grobelnem med Ponikvo in sv. Jarijem.

(*Pogovor zaradi železnice*) iz Spod. Drauberga v Celje vrši se v Šoštanj dne 12. febr. t. l.

(*Preveč kaznencev*) imajo v Celji, inam poslali so jih 80.

(*Zastoj v loterijo stavil*) je star mož blizu Arveža številke 29, 37, 39 v Gradec celih 32 let. Nikoli ni dobil.

(*Blizu Ivnika*) je 18letna deklica pri peči zaspala, obleka se vne, deklica beži na zrak in začne v plamenu goreti. Mučna smrt jej je gotova.

(*Oderuha*) prav grdobnega so v Mariboru zaprli, na Dunaji pa je bil oderuh plem. Streinsberg v hiši s sekiro ubit z njegovo deklo vred. Mož je pobiral 12% na mesec in še več. Morivca še ne poznajo.

(*V Tinskem na Koroškem*) zgodila je se izredna nesreča. Tamošnji kaplan č. g. Amschl doma iz Cmureka in nekaj frančiškan o. Josafat, šel je v naglej jezi z revolverjem nad fante, ki so ga s ponočnim kričanjem pod oknom žalili, in za bežečimi streljal ne vedoč ali je koga zadel ali ne. Toda še tisto noč mu naznanijo, da je 20letnega fanta Bedenikovega usmrtil, ki je za nekim grmom skrit tičal.

(Pogorel) je želarski posestnik Balaž Razlag v Kokoričih ljutomerskega okraja.

(Iz Mozirja) se nam piše, da je hišna, Barba Rančigaj, hotela zastrupiti svojega gospodarja, G. Krašovca, in mu v kavo vrgla mišnice. Ta se ne razstopi in mož najde strup še o pravem času. Žensko so zaprli.

(Obsodili v Celji) so porotniki 26letnega fanta L. Pihlarjevega v Rogoznici, ker je v Jirsoveih posestnika Mat. Kolariča tako pretepel, da je ta umrl. Zločinec dobil je 3 leta težke ječe. Jednako obsojen je 55letni Gregor Ulbi v Malečniku, ker je viničarju Žizku v Melji užgal kopico sena.

(Cigani) so pri Majcenovih v Slomu ptujskega okraja vtolili in veliko pokradli.

(V Samušanih niže Ptuj) so fantje J. Geč, S. Šiljak, Ig. Šujen, Fr. Šešerko, Jož. in F. Meško železniškemu mostu dila vzdignoli in na kolomaje položili; sedaj so ti ničvredneži zaprti. Lebko bi se bila grozna nesreča pripetila.

(Ljubljanski Zvon) objavlja v 2. števil. Znamenje, Malo življenje, Pisma iz Zagreba, Slike iz gorenjskih planin, Prvi sneg, Jedinstvo slovenskih dežel, Luterski ljudje, Nazaj, Zemeljski potresi, Priloge k Preširnovemu živatopisu, Die Slovenen, Slovenske muzikalije, Slov. glasnik.

(Mariborska posojilnica) je dovoljena in prične svoje delovanje dne 14. februarja t. l. Denarje izposuje po 7%.

(Ptujski mestni zastop) prav za prav nemški kokotje v njem sprožili so prošnjo do gosposke zbornice, naj zavrže od vlade nasvetovano polajšanje šolskih bremen. Meščani lebko tako trobijo, ker njihovim šolam kmetski ljudje mnogo doplačujejo.

(Šolske novosti.) V Topolšicah pri Šoštanju dobijo novo 1razredno šolo, ona v Vuhredu se spremeni v 2razredno, v Kamci in pri sv. Vrbanu pri Ptui v 3razredno; gosp. Franc Zagoričnik je imenovan za učitelja pri sv. Janži na Peči.

(Zavoljo osepnic) so zaprli šolo pri sv. Marjeti na Pesnici.

(Židovska igralka) Sarah Bernhardt je parkrat v Gradci v gledališči igrala, pa zaslužila 11.200 gl. Lep zaslužek.

(Po zimi otavo kosijo) v Komarniku pri sv. Lenartu v Slov. goricah, ker je prej niso mogli.

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Preč. g. kanonik Lovro Herg je imenovan za ravnatelja v duhovščini, č. g. Fr. Klobasa, župnik pri sv. Antonu v Slov. goricah, za duhov. svetovalec.

(Dražbe) 15. febr. Ana Žohar 160 fl. Jožef Eller 2174 fl. Franc Kotnik 3154 fl. Neža Gregl 1650 fl. Jakob Vrečar 610 fl. Helena Lužar 1985 fl. Andrej Korošec 1046 fl. vsi pri sodniji v Celji, Blaž Kežpert v Ptui 1243 fl. 17. febr. Treza Levičnik v Pobrežji 1110 fl. Jož. Spilar v Anovci 2850 fl. 20. febr. Jakob Šumak v gornji Radgoni, Jožef Laknar v Šusemu 903 fl.

Loterijske številke:

V Trstu 4. februarja 1882: 31, 12, 49, 47, 86.
V Linci " " 73, 23, 80, 62, 43.
Prihodnje srečkanje: 18. februarja 1882.

Zahvala!

Podpisana zahvaljuje se presrečno prijateljem in znancem posebno tudi gg. uradnikom, laškim ognje-gasilcem, ter rimsko-topliškim logarjem in lovecem za izrečeno sočutje pri bolezni in po smrti, ter za mnogobrojno udeleževanje in podeljenje mnogošte-vilnih krasnih vencev pri pogrebu svojega predra-gega soproga gospoda

Gustava A. Uhlich-a,
posestnika Rimskih toplic.

Lujza Uhlich, roj. **Portmar.**

V Rimskih toplicah 1. febr. 1882.

Učiteljska služba

na enorazredni šoli na Polji (Felddorf) okraj Kozje s plačo II. razreda in s prostim stanovanjem je prazna. Prosilci slovenskega in nemškega jezika zmožni naj položijo svoje prošnje do 20. svečana.

Krajni šolski svet na Polji (Felddorf).

Pošta: **Podčetrtek** (Windisch-Landsberg).

1—2 Vinograd na prodaj.

Dne 23. febr. ob 10. uri se bode ranjega č. g. župnika A. Klemenčiča lepi, dobro obdelani ter rodovitni vinograd v srednjem Partinu pri sv. Juriji na Goričkem po javni dražbi prodajal. Meri 1½ orala in ima lep zidan bram in prešo. Cena mu je 2100 fl. Več se izve pri č. kr. okrajni sod-niji pri sv. Lenartu, g. Dr. Radaji v Mariboru in č. g. Jakobu Cafu, kapelanu pri sv. Magdaleni.

3—3

Učenca,

ki slovenski in nemški govori in dobra šolska spričevala ima, vzame takoj v svojo štacuno me-šanega blaga

Mat. Zemljič,

trgovec v Ljutomeru (Luttenberg).

3—3

Mešnik

v stalnem pokoji, želi pod lahkimi pogoji prevzeti opravljanje božje službe, najrajši pri kaki pod-družnici. — Več se izve pri upravništvu „Slov. Gospodarja“.